

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Villy Søvndal stiller frække spørgsmål heroppefra. Eller er det for frækt at spørge om, som hr. Villy Søvndal siger. Jeg synes ikke, der er noget, der er for frækt at spørge om. Hr. Villy Søvndal er velkommen til at stille alle de frække spørgsmål, han må ønske sig.

Et af dem synes jeg ikke var særligt frækt. Det var, om vi ikke mente, at det måske var rimeligt nok eller forståeligt nok, at der var nogle, der kunne have andre opfattelser af, om der skulle sendes danske soldater af sted eller ej. Og det er jeg da fuldstændig med på.

Vi har den politiske holdning til det her spørgsmål, at der ikke skal sendes danske soldater af sted, og her er vi bare uenige. Men jeg anfægter ikke hr. Villy Søvndals intellekt eller at nogle danske soldater gerne vil af sted på en mission som denne her, overhovedet ikke. Vi har lov til at have vores holdninger, som vi nu gerne vil.

Og jeg kan sagtens forstå hr. Villy Søvndals holdninger her i dag. Jeg må dog undre mig over, at SF pludselig er blevet så positive over for alle mulige aktioner på internationalt plan. Når jeg husker tilbage, så kan jeg da se, at SF har været meget skeptiske over for en række aktioner. Jeg behøver ikke at nævne dem her i dag. Jeg tror godt, hr. Villy Søvndal ved, hvad for nogle jeg taler om.

Så siger hr. Ebbe Kalnæs, at det her ikke er noget, som Dansk Folkeparti er interesseret i. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at vi faktisk mener, det er meget vigtigt, at den her fredsaftale bliver opretholdt, men jeg har så samtidig sagt – og det skal også være svar til hr. Morten Helveg Petersen – at det er vel en normal politik inden for FN, at man gerne vil have de FN-medlemslande, der interesserer sig for forskellige sager, til at deltage i de aktioner i nærheden af, hvor de pågældende lande ligger.

Og derfor siger det vel sig selv, at hvis der er tale om en aktion i Kosovo, så er det først og fremmest europæiske nationer, en dansk nation, man spørger. Hvis der er tale om en aktion i Afrika, så må det være naturligt at spørge afrikanske organisationer. Og i og med at det netop er OAU, den afrikanske enhedsorganisation, der har lavet fredsaftalen, så må det allermost naturlige vel være, at vi siger til OAU: Der er ikke en opgave, I kan tage jer af?

Ebbe Kalnæs (CD):

CD støtter, at vi sender denne brigade ud i denne her situation. Som så ofte før vil vi støtte den slags initiativer.

Når vi taler om et Afrika, som jo næsten pr. tradition har været vidne til en række ulykker af forskellig slags, så er det her en af de helt store. Og vi har jo også i dette land til tider med lidt større antal og i dag lidt mindre antal haft folk dernedefra, som har søgt beskyttelse her.

Det er klart, at det, at vi laver en FN-indsats her, som er en fredsbevarende operation, mener vi er vigtigt. Vi mener også, at det er vigtigt, når vi laver den slags ting her, at vi også tænker på, at det har et stærkt anstrøg af udenrigspolitik, og at det er ganske vigtigt, hvordan vi agerer, når vi behandler disse sager også udadtil i forhold til Danmarks omdømme, i forhold til at være med til gennem vores handlinger og beslutninger at lægge en holdning og sætte en trend i det her.

Derfor bekymrer det mig også lidt, når vi kommer i de diskussioner her, at selv meget store partier indimellem nærmer sig kanten af at drive indenrigspolitik på sagen.

Det er da rigtigt, at de her styrker, vi skal sende af sted, har ventet. Vi ved jo, der var en anden opgave til dem, den var i øvrigt også meget langt væk. Der tror jeg også, man havde taget stilling til, om man ville ud i verden og være med til at løse de her problemer. Jeg tror lige så vel som hr. Villy Søvndal, at danske unge har lidt større udsyn og er lidt mere internationale i deres tankegang end det, hr. Peter Skaarup lægger op til.

Men det, der er vigtigt i den her sammenhæng, er at understrege, at selvfølgelig skal vi stille spørgsmål og være bekymrede, når vi skal lave aktioner som de her, og vi kan få besvaret mange spørgsmål i vores daglige arbejde, men jeg tror, vi nok skal passe på ikke at komme til den konklusion, at vi her i Folketinget er de eneste, der er bekymrede. Det er nemlig også forsvaret, forsvarets folk, forsvarets ledelse, som jo gang på gang, når vi møder dem, understreger, hvordan de som allerhøjeste prioritet har at sørge for, at deres mandskab, deres soldater er så sikre som muligt.

Hvis der skulle mangle noget i denne sammenhæng, så bør vi selvfølgelig kigge op og ned ad os selv og se på, om vi har det, der er tilstrækkeligt i forhold til de forsvarsforlig, vi laver.